

Men ingen i denne høje Rigsdag har dog nogen Sinde vovet at mene, at den Beskyttelse, der findes her i Landet, med eet Slag kunde fjernes. Der var ved den sidste Behandling af Toldloven ingen, ikke Ordføreren, det ærede Medlem fra Æbeltoft, ikke nogen af dem, der fulgte ham, eller af de andre Partier, som mente, at man nu skulde raffe Beskyttelsen bort. Nej, saa letsindigt tror jeg ingen her gaar til Værks. Jeg skal nok komme ud af det med mit eget Parti, saa det ærede Medlem skal ikke gøre sig nogen Ulejlighed. Jeg synes, det maa være vanskeligere for ham at komme ud af det med sit Parti. Han er jo i denne Sag i fuldkommen Strid, i alt Fald med dets Ordfører. Den ærede Ordfører tiltræder i Virkeligheden Lovforslagets to Hovedbestemmelser — der er jo i Forslaget kun disse to Hovedbestemmelser — og ønsker det forbedret ved et Tillæg. Men det ærede Medlem fra Sæby er jo ganske enig med den anden Repræsentant for den nørrejdyske Bevægelse, nemlig det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), om i Virkeligheden at ønske dette Forslag begravet. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds sagde, at jeg havde vist ogsaa haft mine Grunde til at tvivle om, at dette Forslag skulde føres igennem, for jeg havde brugt den Vending, at hvis man overhovedet vilde have den Sag frem, maatte den hurtigt frem. Nej, dette var ikke ment paa den Maade, at jeg vilde antyde en Tvivl om, at Forslaget kunde gennemføres. Jeg vilde dermed kun sige, at man maatte gennemføre Forslaget hurtigt, hvis man overhovedet vilde have Loven.

Det ærede Medlem fra Sæby ligesom det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem fra Hjørring (Afbyrdelse) — jeg beder undskylde; jeg kender ikke de berømteste Mænds Valgsted, fordi jeg kommer fra Landstinget, det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds — er alle af den Mening, at det i Virkeligheden drejer sig om ganske nye Skattepaalæg. Det vil og kan jeg ikke indrømme. Det er et Spil med Ord, man der anvender. Det er sandt, at den Mulighed ligger for, at Staten efter Loven faar en større Indtægt af Ejendomsskylden, da Ejendommene er stegne i Pris, men fordi man forkorter Perioden, kan det ikke siges, at man i og for sig forhøjer Skatterne, som det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde. Hvis alle Ejendomme falder i Værdi, og man af den Grund foretager Vurderingen paa et tidligere

Tidspunkt end det fastsatte — og det kunde godt tænkes —, vil man saa ogsaa tale om nye Skattepaalæg? Det, der her er Tale om, er, om man vil have en retfærdig og billig Beskatning ifølge de gældende Love, og det er mig ret ufatteligt, at man i det høje Folketing, naar der fremsættes Forslag om, at en gældende Lov gennemføres retfærdigt, som den er tænkt gennemført, virkelig kan sige, at det drejer sig om en ny Skattelov, en Forøgelse af Skattebyrden her i Landet. Den Gang Løven om Ejendomsskyld blev gennemført og det fastsattes, at der hvert 10de Aar skulde foretages ny Vurdering, var Hovedgrunden hertil ganske sikkert den, at man slet ikke mente, at der fandt nogen større Forskydning i Prisen Sted i en kortere Periode. Havde man den Gang haft Opmærksomheden henvendt paa, at der kunde ske saadanne store Forskydninger, som har fundet Sted i de sidste 10 Aar, havde man neppe fastsat saa lang en Periode, at man risikerede ikke at faa den retfærdige, den virkelige Værdi beskattet. Da jeg overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft henviste til Landsoverskatteraadet og bad ham svare mig paa, om Indsættelsen af Bestemmelserne om Landsoverskatteraadet i Loven om Formue- og Indkomstskat ogsaa var en Art ny Skattelov, svarede det ærede Medlem mig: Ja, det er en ny Skattelov, det har alle været inde paa (N. Neergaard: Jeg havde været inde derpaa). Nej, det ærede Medlem vilde mene, at man ogsaa den Gang fra radikal Side var gaaet ind derpaa. Det stik modsatte er netop Tilfældet. Jeg bliver nødt til med den højtærede Formands Tilladelse at oplæse nogle Linier af, hvad vort Partis Ordfører udtalte ved den Lejlighed. Det falder ganske sammen med, hvad jeg har sagt, uden at jeg, det tilstaar jeg, havde disse Ord i Minde, da jeg fremsatte mine Udtalelser. Den ærede Ordfører siger: „Dernæst regner den højtærede Finansminister og Flertallet for at bringe Formue- og Indkomstskatten op til en antagelig Højde det Udbytte med, som paaregnes af den saakaldte skærpede Ligning. Men det er jo aldeles ikke nogen ny Skat. Hvis det er rigtigt, at der er lignet forkert, hvis det er rigtigt, at der er Skattebeløb her i København, i Byerne og paa Landet, som ikke kommer ind i Statens Kasse, saa burde jo den Fejl have været rettet, ganske uanset, om vi er i Finansnød eller ikke. Hvis vi trænger til en bedre Ligning, burde vi selvfølgelig